

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

437. An, & qualiter legitimè electus, qui ex potentia principis sœcularis se
ingessit administrationi ante confirmationem, incurrat dictas pœnas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

nionum confidit, tenent idem Tamb. loc. cit. & Lott. cit. q. 13. n. 12. citantes Maresch, var. resol. l.2.c.35.n.50.

6. Contrarium tamen etiam probabiliter, si non probabilitus, ob rationem, quam assert, censet Pass. cit. c.33. n.19. nempe in casu confirmationis nullius non incurri dictas penas cap. maritiae, ubi administrans eam validam credit, sive id credit errando in iure, sive errando in facto; adeoque sive ea à parte rei sit invalida ex jurisdictionis defectu in confirmante, sive ex defectu & omissione citationis facienda. Tum quia etiam administrantem ante confirmationem ignorantia & qualibet causa excusat, ut dictum, à pren. cit. capit. 5: tum quia non sufficit sola intrusionis ad illas incurendas; sed requiritur etiam remeritas, à qua talen liberat dicta ignorantia, sive facta, sive juris; ac denique quia pena illa in c. avaritia, lata est contra administrantes ante confirmationem; non verò contra administrantes post illam, ersi nullam; pena autem ad diversos casus non sunt extendenda.

7. Secundò etiam incurrit dicta pena c. avaritia, quando appellatum est à confirmatione, & nihil omnino electus confirmatus, non attentà legitimā appellatione attentans administrat. Tamb. loc. cit. q. 11. Lott. loc. cit. n.312. Pass. cit. n.19. cum Gl. in c. avaritia, v. confirmetur; cum enim appellatione legitima suspendat effectum confirmationis, talis re ipsa confirmatus non est. Pass. loc. cit. ad. 6. que si in vim talis confirmationis, cuius effectus est suspensus, cepisset administrare, non excluderetur adhuc fraus, sed censeretur adhuc inde qualis color. Lott. loc. cit. Verum hæc intelligenda de confirmatione judiciali, seu obtenta in formali iudicio, scilicet vocatis vocandis, & iis comparientibus & opponentibus; siquidem, si nullo tali comparente, Superior confirmavit sine contradictione, ersi de cetero interposita fuerit à tertio non vocato, nec existente in iudicio, appellatione hæc, utpote extrajudicialis, non impedit effectum confirmationis, sed eâ non obstante, dabitur possitio, & possessor administrabit. Lott. loc. cit. n.313. & 314. Tamb. cit. n. 11. citans Gemin. in c. avaritia. n.7. Butrio. n.7. & seq. Lap. n. 2. 3. 4. &c. Quin & ait Pass. loc. cit. dici posse quoque oppositum; nempe non incurri dictas penas ab administrante post appellationem à confirmatione, non tantum ubi appellatio est extrajudicialis, sed etiam absolute; eò quod talis adhuc administraret, non ex vi solius electionis (quod est id, quod prohibetur in c. avaritia.) sed ex vi confirmationis; pro quo citat Seraph. de c. 12. 3. n. 9.

8. Tertiò, quod notandum, pena illa incurrit per unicum actum perfectum & consummatum administrationis. Pass. cit. c.33. n.21. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 247. Lott. l.2. q. 13. n. 6. Dicitur autem actus perfectus & consummatus, non ex instrumentalí possessione, sed ex actuali possessione fructuum, sive temporalium, sive spiritualium, v.g. per exactiōnem & præstatiōnem iuramenti. Lott. loc. cit. n. 7. Pass. loc. cit. Barbos. loc. cit. citans Gabr. cons. 199. num. 4. l. 1. Put. decisi. 45. lib. 3. Rotam decisi. 83. n.3. & 6.p.3. l.3. divers.

**

E. Lewens. Fori Benef. Tom. II.

Questio 436. An præter hanc pœnam privationis juris questii eo ipso jure inducitam propter administrationem usurpatam ante confirmationem incurritur quoque & alia pœna, nempe privatio aliorum beneficiorum ab eo habitorum, & inhabilitas ad beneficia?

1. Respondeo primò: tamen si non habita confirmatione (idem est de institutione, juxta Tamb. Lott. ceterosque AA. illos supra citatos) miscentis se administrationi cassata electione ipso jure, vel per sententiam, prout is immiscuit se simpliciter vel colore qualiter, vacet eo ipso beneficium, ad quod electus fuit talis, ut prius, ac quasi nulla facta fuisset electio aut presentatio, illudque juxta Tamb. loc. cit. num. 14. & Lott. l.2.q.13. n.15. impertrari possit vacans ut prius, nullā etiam factā mentione intrusionis in specie; cùm sufficiat clausula: amoto (quod tamen intelligendum: non eligentibus de novo Electoribus, vel Patrono presentante; cùm non statim, ut dicetur postea, hoc ipso pertalem electi ingestionem in administrationem tollatur quoque illis jus eligendi & praesentandi) non tamen in pœnam dictæ administrationis inducitur privatio reliquorum beneficiorum ab eo prius habitorum; cùm neque verba, neque ratio dictæ decretalis avaritia, vel etiam c. qualiter, hoc inferant. Lott. cit. q. 13. num. 16. Tamb. n. 15. testantes, sic resolutum à Rota in Mutinæ. Canonic. 14. Martii. 1603.

2. Respondeo secundò, reddi tamen tales, quæ in dictam decretalem commisit, in pœnam hujus delicti non solum ineligibilem ad eandem prælaturam, sed & ad alias prælaturas, vel beneficia, sive in eadem, sive in diversa existant Ecclesia, tenent Azor. p. 2. l.3. c. 17. q.14. Lott. cit. q. 13. n. 17. Tamb. loc. cit. n. 15. citantes Pet. de Baijio. tr. de elect. p. 2. c.8.n.1. Menoch. de arb. cas. 403. n.2. & 3. Verum tamen Pirh. ad tit. de elect. n.290 not. 2. Passil. c. n.18. cum Abb. in c. qualiter. n. 8. ersi admittant hanc ad ea ineligibilitatem, cùm tamen tradunt non oriri seu infligi (intellige inmediate) ratione illius administrationis usurpatæ; adeoque nec vi c. qualiter, aut c. avaritia, sed ratione cassationis electionis, dum vi c. super eo. de elect. rejectus semel ob vitium sibi ab una electione, seu cuius semel rescissa electio ob vitium electi, redditur ineligibilis per alias electiones, seu ad nullam amplius Prælaturam per electionem promoveri potest. Quin & si Papa, ut Pirh. loc. cit. ex Abb. loc. cit. n. 18. tales semel rejectum promoveat ad Prælaturam, ignorans vitium intrusionis, invalida erit promotione, quia subreptitia, nisi promotus vitium intrusionis expressisset;

Questio 437. An, & qualiter legitimè electus, qui ex potentia Principis secularis ingerit se administrationi ante confirmationem, incurrit dictam pœnam privationis juris questii per electionem, aut etiam aliam illam ineligibilitatis?

1. Respondeo primò, tales incurtere dictam pœnam vi cap. qualiter, vel avaritia, ipso jure vel per sententiam, prout administravit simpliciter, vel sub nomine economi, similive titulo ministrandi; vel etiam sub hoc ipso prætextu, nempe

P in

in vim procurata seu adhibita potentia secularis, dubium vix esse potest.

2. Respondeo secundò, incurri quoque à tali ineligibilitate illam, non tamen ratione purè illius administrationis, seu dictarum decretalium; sed propter abusum secularis potestatis vi cap. quisquis. deelect. censet Abb. loc. cit. apud Pass. cit. n. 18. qui tamen ipse dicit, ne quidem illud undequārum esse; eò quòd inabilitas lata in c. quisquis. respiciat solum illos, qui consentiunt electione de se facta per abusum secularis potestatis, quique non simpliciter reddantur inhabiles, sed ad dignitates: non verò is canon eos afficiat hāc pœnā, qui ubi sunt legitimè electi, per abusum secularis potestatis, se ingerunt in administratione Prælaturæ, ad quam electi sunt; cùm pœna non sint extendenda à casu ad casum.

Quæstio 438. An, & qualiter confirmati, neendum obtentis literis confirmationis, possint administrare?

1. Respondeo primò: Episcopi & alii Prelati superiores, nec non Abbates, Priors, & ceteri Monasteriorum regimina exercentes, quocunque nomine censeantur, qui apud Sedem Apostolicam promoventur, aut confirmationem, consecrationem, vel benedictionem recipiunt, nullatenus absque obtentis ab eadem Sede Apostolica hujusmodi eorum promotionum, confirmationum, consecrationum, vel benedictionum literis, iisq; Capitulo vel Conventui ostensis ac præsentatis, administratione suscipere, aut tanquam Prælati Ecclesiae recipi nequeunt; sic enim expressè statuit Bonifac. VIII. in Extravag. injuncta, de elect. inter commun. Pirh. ad tit. de elect. n. 293. Pass. de elect. c. 33. n. 21. citans Parí, de resig. l. 8. q. 5. n. 33. Azor. p. 2. l. 7. c. 1. q. 2. & plures alios.

2. Ratio hujus constitutionis est, quòd licet scriptura, litera, Bullæ, continent concessionem gratia seu privilegiū non sint de substantia acquisitionis beneficii, vel confirmationis, vel gratia obtentæ à Papa (etsi hic non concedat gratias verbo, sed scripto. Felin. conf. 6. n. 2, apud Pass. n. 27) vel Prælato superiore, Pass. cit. n. 27. Pirh. loc. cit. Tamb. de jure Abb. tom. 1. d. 16. q. 2. n. 1. citans Nav. conf. 1. de privilegi. n. 1. Rodriq. qq. regul. tom. 1. q. 7. a. 5. Abb. in c. nostra. de rescr. n. 11. Gonz. gl. 12. n. 45. Sanch. de matrim. l. 8. d. 29. n. 2. & plures alios: Egritia Papæ non per literas, sed per signaturam gratia registratam essentialiter perficitur, ut dictum sapè aliis. Ethinc, si Papa solo verbo aliquem pronunciet Episcopum, Prælatum, Abbatem, &c. vel electionem ejus, aut alias provisionem approbet, is illico, etiam sine literis nondum formatis vel expeditis, sit verus Episcopus, Prælatus, Abbas. Pirh. loc. cit. Tamb. loc. cit. n. 2. Attamen in foro exteriore, ut talem se habere non potest, adeundo administrationem; neque ut talis recipiendus; cùm gratia sine literis probari nequeat. Pirh. loc. cit. Tamb. n. 3. citans AA. in rubric. de confit. & ibi Felin. n. 5. Bald. in l. humanum. c. de LL. Bellam. decis. 746. Sarn. &c. ne quidem per testes, ut Pirh. citans Abb. in c. nosf. de elect. n. 4. & in c. qualiter. not. 1. Adeoque literæ sint de substantia probationis gratia, nimurum ad hoc, ut iis, quorum interest, nota sit gratia. Pass. loc. cit. (quod ipsum tamen limitandum aliquantum, prout mox limitatione 3. dicetur) juxta quæ intelligendum illud: quòd supplicatio perficiatur expedi-

tione literarum, & quòd sola non sufficiat: nempe quòd illud procedat quòd ad justificationem & canonizationem gratia, ut dictum alias. Rationem quoque dicta Extrav. dicit Pirh. ex Imol. esse, ut promoti ceteris literas Papales ex Curia procurarent, de quibus alias non curarent. Unde jam declaratus Episcopus per Papam in Consistorio, ut moris est, certissimum habens de hac sua promotione nuntium, adhuc tamen administrare non sinit sine acceptis & exhibitis sua promotionis literis. Pirh. loc. cit. citans Abb. in c. qualiter. de elect. n. 1. Sic quoque Prælatus sciens certò, literas suæ promotionis, confirmationis, &c. expeditas, & ad se transmissas, adhuc ante eas acceptas, & Capitulo vel Conventu præsentatas administrare nequit. Pass. loc. cit.

3. Quin & respectu recipiendum talem ita necessaria est ista litterarum exhibitiō, ut nulla ex parte eorum ostendi possit excusatio prætextu certa notitia de promotione talis aliunde habita. Lott. l. 3. q. 19. n. 6. citans Felin. in c. cam te. de rescr. n. 3. eò quòd cùm lex certam exigat formam probationis (uti dicta Extrav. pro forma probatio- nis in ordine ad receptionem talis ad administrationem exigit exhibitionem literarum, quæ proinde aliter impleri non potest, quām per eam exhibitionem. Lott. loc. cit. n. 5. citans Vital. in clement. 1. de jurep. n. 30.) non admittitur suppletio ex notitia aliunde, seu aliter comparata. Lott. n. 7. citans Felin. in c. ceterum. n. 17. de rescr.

4. Limitatur respondio & dicta Extrav. primo, ut locum non habeat in Comendatario ad tempus; quia loquitur tantum de titulari. Pass. loc. cit. n. 22. citans Paris. de resg. l. 7. q. 21. n. 20. Barbos. ad Extrav. n. 4.

5. Limitatur secundò, ut non extendatur ad Cardinales; sed hi administrare possint, & jurisdictionem exercere ante expeditionem literatum apostolicarum. Pirh. n. 294. in fine. Pass. loc. cit. n. 23. citans Gonz. gl. 24. n. 7. Selv. de benef. p. 2. q. 3. n. 46. Barbos. de off. Episc. alleg. 111. n. 35. Dian. p. 5. tom. 2. resol. 47. Rationem etiam addit Pass. eò quòd in iis deficiat ratio citata Extrav. quæ fuit tollere ab usum aliquorum prælatorum, qui volebant sibi credi super provisionibus sine literis, & sūa auctoritate more malo concurrebant Collegia ad se recipiendum; quod de S. R. E. Cardinalibus præsumi nequit.

6. Limitatur tertio à Gl. in cit. Extrav. v. non præsumant. quam citat & sequitur Pirh. cit. num. 294. quamque apud eundem esse conformem aquitati, & temperare rigorem juris, dicit Fagn. in c. nibil. de elect. n. 21. & seq. quamvis ipsæ contrarium tenet u. 31. ut ei Extrav. non habeat locum, si Episcopus promotus, vel confirmatus, aut consecratus in Curia, literas papales desuper obtainere non potuit, v.g. propter obitum Papæ; tum enim non teneatur longo tempore in Curia manere, sed possit inde discedere, & interim res & jura sua Ecclesiæ administrare, etiam literis non expeditis, eò quòd in illa Extrav. damnatur temeraria præsumptio recedentium à Curia, & administrantium sine dictis literis; qualis præsumptio temeraria non est in tali casu necessitatis; cùm qui non nisi necessitate compulsi agit, non dicatur præsumere; & necessitas in qualibet dispositione intelligitur excepta, juxta c. liter. de pén. & remiss. Et necessitas faciat licet, quod alias est illicitum, juxta c. quoniam. 1. q. 7. c. 1. de serjis. &c. Ad hanc talis pronuntiatus vel confirmatus, etiam ante Bullas sive verus prælatus, & ple-